

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

VELIKONOCE 1996 - č. 10

SVATÝ TÝDEN

je liturgicky nejbohatší období liturgického roku. Začíná Květnou (pašijovou) nedělí. Květná se říká proto, že se světi květy (jívny) na památku slavného vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma. Druhý název - pašijová - je podle toho, že se poprvé v tomto týdnu čtou (zpívají) pašije (z lat. passio = utrpení) neboli evangelní zpráva o umučení a smrti Pána Ježíše.

Dalším významným dnem svatého týdne je Zelený čtvrtek. Název zelený má dvoji odůvodnění. Podle jednoho výkladu se v některých krajinách poprvé v tento den jedla nová zelenina. Podle druhého výkladu, který je výstižnější, tohoto dne byli znovu biskupem uvedeni do společenství věřících při společné bohoslužbě veřejní kajícníci (v prvních křesťanských stoletích), kteří ukončili veřejné pokání. „Suché ratolesti“ (kajícníci) se opět „zazelenali“ na stromu církve.

Na Zelený čtvrtek se v katedrálních chrámech v dopoledních hodinách slouží tzv. mše olejů, při níž diecézní biskup světi tři druhy olejů (katechumenů, nemocných a křížmo) pro svou diecézi a přítomní kněží při této mši obnovují své kněžské závazky (kněžský slib). Večer se v jednotlivých farnostech slaví bohoslužba na památku ustanovení Svátosti Oltářní, při které se může konat symbolický obřad „mytí nohou dvanácti mužům“.

Velký pátek je velký svým významem - je výročním dnem Ježíšovy smrti. Bílá sobota: liturgicky nejbohatší den svatého týdne - se nazývá bílá proto, že novokřtěnci v prvotní církvi dostávali toho dne, resp. v noci po svém křtu - bílá roucha, která nosili od této chvíle celý oktáv (8 dní) až do 2. velikonoční neděle, kdy je odkládali. Proto také tato neděle bývala nazývána Bílou nedělí.

Přátelé, přeji vám, abyste celý svatý týden prožili co nejlépe, aby byl pro vás co nejvíce bohatý na duchovní dary a aby vaše srdce se opravdu rozjásala radostným Aleluja o velikonoční neděli.

P. Marian OSB

● Zprávy z farnosti

Ve středu 14. 2. uspořádalo Farní společenství mládeže a žen ve farním sále masopustní zábavu, připravilo bohaté pohoštění, pěkně jsme se bavili a prosíme o recept na výborné „Boží milosti“, i když byly jen k jídlu.

V pátek 23. 2. byly pohřební obřady „našeho“ jáhna ThMgr. Jaromíra Erbena. Mši sv. sloužil spolu s více než 50ti kněžími Otec biskup Frant. Lobkowicz. Z jeho promluvy i ze slov rozloučení několika přátel vyzníval sice smutek nad odchodem mladého člověka, který chtěl svůj život obětovat službě Boží, ale zároveň plný kostel věřících odcházel s přesvědčením, že smrtí život nekončí. Věnujme také vzpomínku modlitbou:

*Děkujeme Ti, Pane, Bože,
za tohoto člověka,
který byl tak blízký a drahý,
a který nám byl náhle vzat
z našeho světa.
Děkujeme ti za všechna přátelství a lásku,
která z něho vycházela
a za všechnen pokoj, který přinášel.*

*Prosíme Tě:
Nic z tohoto lidského života
ať se neztratí;
co on žil a udělal,
ať přijde světu k dobrému,
vše, co mu bylo svaté, ať je ctěno
od lidí, kteří po něm přijdou,
a ať ve všem, v čem vynikl,
k nám promlouvá -
právě nyní, kdy zemřel.*

Prosíme Tě, Pane.

Na Květnou neděli 31. 3. 1996 se v našem kostele v 17 hod. bude konat **KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY** s programem:

František Ignác Tůma /1704-1774/ BENEDICTUS EST
Jacopo Antonio Perti /1661-1756/ ADORAMUS TE
Jacobus Gallus /1550-1591/ O SATUTARIS HOSTIA
Vít Homér /1964/ Preludium pro flétnu a varhany /premiéra/
Jan Maria Dobrodinský /1925/ AVE MARIA
Anton Bruckner /1824-1896/ CHRISTUS FACTUS EST

Cesar Franck /1822-1890/ Chorál pro flétnu a varhany
Josef Bohuslav Foerster /1859-1951/ STABAT MATER

Účinkují: Antonín Hix, varhany, Lenka Drahorádová, varhany, Vít Homér, flétna.
Sbor CANTUS AMICI řídí Václav Dobrodinský.

Na Boží hod velikonoční 7. 4. 1996 při mši sv. v 9 hod. zpívá sbor CANTUS AMICI za řízení V. Dobrodinského

Alexander Grečaninov MISSA FESTIVA
Josef Blatný HYMNUS

● Pěvecký sbor CANTUS AMICI

vznikl z chrámového sboru založeného v r. 1947 při farnosti sv. Václava v Nuslích. Jeho dirigentem byl J. M. Dobrodinský. Hlavním posláním sboru bylo a zůstává provozování duchovní hudby.

Sbor působil také několik let v kostele sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, ale nejdéle u sv. Vojtěcha v Praze 1. Často hostoval v řadě pražských kostelů včetně katedrál sv. Víta, ale i v mimopražských kostelích. Sboru se dostalo cti spoluúčinkovat při první návštěvě sv. Otce v Praze v r. 1990. Dalšími významnými akcemi sboru bylo vystoupení při televizním přenosu mše sv. v září 1991 v Nelahozevsi při příležitosti oslav výročí A. Dvořáka a účinkování v katedrále sv. Víta v r. 1993 při TV přenosu slavnostního zahájení Biskupské konference za účasti státních představitelů.

Sbor uskutečnil také dva zahraniční zájezdy (1992 Itálie, 1993 Německo). V témže roce vlastním nákladem natočil a vydal kazetu se mší A. Grečaninova "Missa festiva", se skladbou J. B. Foerstra "Stabat Mater" a I. Stravinského "Pater noster".

Spektrum nastudovaných a provedených skladeb je velmi široké, od polyfonních skladeb starých mistrů (např. G. P. Palestrina, C. Monteverdi, A. Gabrieli) přes barokní skladatele (G. F. Händel, B. M. Černohorský), skladby 19. století (A. Dvořák, A. Bruckner, C. Franck) až po současné autory (J. Hanuš, I. Stravinskij).

Za posledních pět let sbor nastudoval 24 mší a 57 drobných duchovních skladeb, které provedl při 127 veřejných vystoupeních (110x při mši sv., 12 koncertů a 5 příležitostných akcí). CANTUS AMICI má nyní 47 aktivních členů, hudebních amatérů, z nichž více než 50 % tvoří mladší lidé, kteří přišli do sboru v posledních čtyřech letech.

Sbormistrem je nyní Václav Dobrodinský, kterého zastupuje jeho syn Lukáš Dobrodinský. Dlouholetým varhaníkem a zároveň spoluzakladatelem sboru je ing. Ant. Hix, který se v poslední době střídá při varhanním doprovodu s Lenkou Drahorádovou.

Pěvecký sbor CANTUS AMICI se snaží udržovat a prezentovat krásu duchovní hudby se všemi náležitostmi latinských mší, tzn. i s uplatněním chorálu. Tím vším chce přispět nejen k oslavě a chvále boží, ale i k povznesení mysli zpěváků a posluchačů.

● Ad socha Panny Marie Neposkvrněné

Ve Vzkříšení z prosince 1995 bylo zveřejněno několik ohlasů na výsledky soutěže na sochu Panny Marie Neposkvrněné pro náš nový kostel. Protože 2. března uplynul rok od vyhlášení výtvarné soutěže, pokusme se zrekapitulovat, co tento rok přinesl. Po vypsaní soutěže a zveřejnění v uměleckém a katolickém tisku, projevil zájem o účast v soutěži 30 výtvarníků. Všichni obdrželi soutěžní podmínky, jejichž součástí byla i závazná ikonografie pro tvorbu sochy. Z odborné studie PhDr. Jana Royta o atributech Panny Marie Immaculaty ve výtvarném umění, byly vybrány čtyři závazné:

1. mladá dívka s rozpuštěnými vlasy ve splývavém, řasnatém šatu
2. obličej a zrak obrácený k nebesům
3. ruce sepnuté k modlitbě nebo obrácené dlaněmi vzhůru před tělem
4. stojí na půlměsíci a sféře obtočené hadem.

Termín odevzdání návrhů byl určen na 18. - 20. září 1995, kdy bylo odevzdáno 12 soutěžních návrhů. Zasedání soutěžní komise bylo svoláno na 21. září 1995. Členy komise byli tři akademičtí sochaři, jeden akademický malíř, dva zástupci farnosti, jeden člen umělecko-technické rady pražského arcibiskupství a autor návrhu kostela. Komise zhodnotila návrhy ve třech kolech. Do třetího kola postoupily čtyři návrhy, z nichž nejvýše byl oceněn návrh autora Radoše Cvrčka. Toto moderní pojetí ztvárňuje Pannu Marii přesně podle podmínek závazné ikonografie pro soutěž. Příznivě bylo ohodnoceno monumentální řasení drapérie i vlasů a jemné vychýlení z vertikály, jakoby naznačující jemný pohyb vzhůru. Podmínkou pro realizaci tohoto návrhu bylo věrné zachování výše jmenovaných pozitiv, ztvárněných na modelu postavy, aby nedošlo ke zdvojnásobení a popisnosti, jak bylo vidět na modelu hlavy 1:1. Cena provedení sochy, včetně osazení na místo, byla určena autorem na 260 000 Kč, což je jedno z nejlevnějších provedení. Nejdražší provedení sochy z bronzu bylo jiným autorem určeno na 1 mil. 800 tis. Kč.

V situaci, kdy stále splácíme dluh na kostel, a v souvislosti s vypsaním soutěže jsme museli vyslechnout i ostřejší připomínky na toto téma, je i částka požadovaná autorem Cvrčkem pro naši farnost momentálně vysoká. Proto nemohla být prozatím uzavřena smlouva na zhotovení sochy Panny Marie. Další alternativou za této situace bylo vypůjčit si sochu z Národní galerie a instalovat ji v našem kostele jako prozatímní řešení. Ukázalo se však, že i zde jsou vážné překážky. První je skutečnost, že převážná většina soch Panny Marie v depozitářích NG jsou madony s Jezulátkem. Druhá překážka opět souvisí s financemi. Umělecká díla zapůjčená z depozitářů NG musí být po-

jištěna pro případ zničení nebo odcizení a výše pojistky je úměrná umělecké a historické hodnotě. Zdá se tedy, že na sochu Panny Marie si budeme muset ještě počkat. Není však důvod k pesimismu, vždyť již mnohokrát nás Boží prozívatelnost zachránila, když se již zdálo, že stavba kostela je z finančních důvodů ohrožena. Důvěřujme i nyní Pánu a prosme ho, aby nám dal oslavit Neposkvrněné počtí Panny Marie její sochou v našem kostele. Modlili jsme se za kostel a kostel jsme dostali, modleme se i za umělecké dílo, které by oslavilo Neposkvrněnou Pannu Marii - patronku naší farnosti.

Karel Duchek

● Velikonoční rozjímání o Panně Marii

Jedno srovnání nám pomůže pochopit význam Mariiny přítomnosti pod křížem: srovnání s Abrahámem. Toto srovnání nám vnuká sám anděl Gabriel při zvěstování, když říká Panně Marii táž slova, která byla řečena Abrahámovi: „*U Boha není nic nemožného*“. Ale toto vysvětluje především z faktů. Bůh slíbil Abrahámovi, že bude mít syna, ačkoliv už byl starý a jeho žena neplodná. A Abrahám uvěřil. Maria též. Bůh oznamuje, že bude mít syna přesto, že nepoznává muže. A Maria uvěřila.

Ale Bůh znovu přichází do Abrahámovy života, a tentokrát od něho žádá, aby mu obětoval právě toho syna, kterého mu dal a o kterém řekl: „*V Izákovi budeš mít potomstvo*.“ A Abrahám uvěřil i tentokrát. I do Mariina života vešel Bůh podruhé a požádal ji, aby souhlasila s obětováním Syna, a dokonce aby mu byla přítomna. A přece jí bylo řečeno, že bude navěky vládnout a že bude veliký! Maria poslechla. Abrahám vystoupil se synem na horu Moria a Maria vystoupila s Ježíšem na horu Kalvárii. Od Marie se však žádalo mnohem více než od Abraháma. U Abraháma se Bůh v posledním okamžiku zastavil a on měl syna živého. Maria nikoli. Musela překročit i tuto krajní linii, která nezná návratu, linii smrti. Měla opět Syna, ale až když ho sňali z kříže.

Protože i Maria kráčela ve víře, a ne ve vidění, doufala, že se v některé chvíli běh události změní, že bude uznána nevina jejího Syna. Doufala před Pilátem, doufala po celé cestě ke Kalvárii, doufala i pod křížem, dokud nebyl přibit první hřeb. Což se jí nedostalo ujištění, že její Syn vystoupí na Davídův trůn a že bude vládnout nad Jakubovým rodem na věky? Ano, Maria „doufala proti vši naději“. Doufala v Boha, i když viděla, jak mizí poslední lidský paprsek naděje.

Ale nyní vyvodíme z tohoto přirovnání nutný důsledek. Jestliže si Abrahám tím, co udělal, zasloužil název „naš společný otec“ a „naš otec ve víře“, měli

bychom nyní nazvat Pannu Marii „matkou nás všech“ a „naší matkou ve víře“ nebo „matkou církve“. Abrahámovi řekl Bůh: „Protože jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy. Učiním tě otcem mnoha národů.“ Totéž, ale s mnohem větším důrazem říká nyní Marii: „Protože jsi to udělala a neodepřela jsi mi svého Syna, svého jediného Syna, zahrnu tě požehnáním. Učiním tě matkou mnoha národů!“

*Z letošní novinky Karmelitánského vydavatelství Raniero Cantalamessa:
My kážeme Krista ukřižovaného (signatura naší knihovny: A179)*

● Jarní stezkou vděčnosti

V Katolickém týdeníku a v Arcidiecézním zpravodaji jsme se dočetli o zahájení procesu blahorečení dr. Františka Noska. Byl to právník, zaměřením národohospodář, otec rodiny, po několik let ministr, poslanec až do své smrti v roce 1935. Uvedl v život několik institucí v rámci péče o mládež nemajetných rodin, o lidi staré a opuštěné, o výstavbu kostelů na pražských periferiích, staral se o vzdělání a duchovní rozvoj dělnické mládeže. V den jeho smrti všechny podniky jím založené prosperovaly a vykazovaly finanční aktiva; jeho osobní jmění nebylo žádné a přátelé se museli postarat i o jeho pohřeb a pomník. Nemyslíte, že má co říci dnešní době?

Dr. Nosek se narodil v Chrudimi na Velikonoční pondělí 26. dubna 1886, tedy před 110 lety, zemřel v Praze na Zelený čtvrtek 17. dubna 1935. Více se o něm dočtete v dílku Jana Janouška „Služebník Boží ministr dr. Fr. Nosek“, které máme v naší farní knihovně pod signaturou S235.

Před sedmdesáti lety v roce 1926 založil se svými přáteli „Dílo bi. Anežky Přemyslovny“, které si vzalo za úkol zajišťovat pozemky pro stavbu budoucích kostelů. I pro Strašnice zajistil Nosek parcelu s katastrálním číslem 486 ve výměře 2.998.761 čtverečních sáhů, katastrální číslo 501/1 ve výměře 2.485.784 čtverečních sáhů a číslo 501/2 (180.222 čtv. sáhů). Bylo kvůli tomu mnoho jednání s magistrátem, geometry, advokáty a samozřejmě s bankou. Za koupi ručila záložna „Velehrad“, jednání vedl svědomitý advokát dr. A. Brázda. Pozemky stály 1 107 000 Kč. Dovedeme si představit, jakou hodnotu by měly dnes, i když už za Noskova života byla část odprodána na stavební parcely. Přišla válka a pak rok 1948. Noskem zakoupené pozemky (u Solidarity) byly vyvlastněny a urychleně zastavěny. Náš nový kostel tedy nestojí na Noskových parcelách. Ale on první se staral o nový kostel pro Strašnice; neměli bychom mu to zapomenout, a pokládat ho za svého spon-

zora - „Pán Bůh má víc, než rozdal“, říká jedno staré úsloví, a Nosek se uměl přimlouvat ve prospěch podniků, o které se staral!

Už šedesát let se každoročně koná vzpomínková slavnost v Poříčí nad Sázavou, kde je dr. Nosek pohřben u kostela sv. Havla vpravo od hřbitovních vrat. U jeho hrobu vzpomínal věrného služebníka Božího Otec biskup Liška, Otec biskup Škarvada, pan nuncius Coppá. Letos je mše sv. v Poříčí v sobotu po velikonočních 13. dubna 1996 o čtvrté hodině odpolední.

Vzhledem k tomu, že cesta ze Strašnic do Poříčí je snadná - osobním vlakem ze strašnické zastávky do Čerčan a odtud jednu stanicí "Sázavským pacifikem" na poříčskou zastávku - měla by tam být naše farnost zastoupena. Pokud by se vytvořila skupinka, dalo by se snadno zařídit, aby vás na nádraží v Čerčanech někdo čekal a přestoupil s vámi do vláčku na Poříčí. Mohli bychom se zmínit i o krásách tohoto letoviska, o starobylosti poříčské rotundy sv. Petra, o uměleckých dřevořezbách v kostele sv. Havla, za nimiž nelitují cesty ani zahraniční turisté. Ale o to nejde. Bude-li nám přát počasí, může to být i krásný výlet. Ale nezapomeňme se vděčně pomodlit u Noskova hrobu. Odjezdy vlaků budou vyvěšeny v předsíni kostela a pokud byste chtěli jet společně, přihlašte se ve farní knihovně. RK

● Dotazy, anketa

Využijte možnosti sdělit svá přání a dotazy vhozením lístku nebo psaní do schránky v předsíni kostela ve třetím dřevěném oddíle s nápisem „dotazy anketa“. Příště si přečtete ve Zpravodaji odpovědi.

● Pouť

Opakujeme, že v sobotu 18. května 1996 pořádáme farní pouť autobusem ráno od našeho kostela do Jindřichova Hradce. Prohlédneme si gobelny arcibiskupského paláce dosud nikde nevystavované. Oběd v restauraci (kolem 40 Kč), jízda úzkokolejným vláčkem krásnou jihočeskou krajinou do Nové Bystřice, návštěva kostela Klášter - nově opraveného poutního místa, dále autobusem (který nás tam bude čekat) do Kostelního Vydří, kde bychom se zúčastnili požehnání, a pak zpět do Prahy. Cena jen za režii, ale i tak musíme počítat kolem 200 Kč. Prosíme, aby se zájemci přihlásili, podpisový arch visí v předsíni kostela. Záloha 200 Kč se bude vybírat ve středu a v neděli po velikonočních ve farní knihovně.

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

DOPŘEJ MI CHUŤ K JÍDLU, PANE,
A TAKÉ NĚCO, CO BYCH JED.
DEJ MI ZDRAVÉ TĚLO, PANE,
A NAUČ MĚ S NÍM ZACHÁZET.

DEJ MI ZDRAVÝ ROZUM, PANE,
AŤ VIDÍM DOBRO KOLEM NÁS,
AŤ SE HŘÍCHEM NEVYDĚSÍM,
A NAPRAVIT JEJ UMÍM VČAS.

DEJ MI MLADOU DUŠI, PANE,
AŤ NENAŘÍKÁ A NEREPTÁ,
DEJ, AŤ NEBERU MOC VÁŽNĚ
SVÉ POŠETILÉ MALÉ „JÁ“.

DEJ MI, PROSÍM, HUMOR, PANE,
A MILOST, ABYCH CHÁPAL VTIP,
AŤ MÁM RADOST ZE ŽIVOTA
A UMÍM DRUHÉ POTĚŠIT.

Sv. Tomáš Morus

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU

Květná neděle - jako v neděli

Pondělí, úterý, středa - mše sv. v 18 hod.

Zelený čtvrtek - 18 hod. mše sv.

adorace u „Getsemanské zahrady“ do půlnoci

Velký pátek - 15 hod. - pobožnost křížové cesty

18 hod. obřady Velkého pátku

Bílá sobota - 20 hod. - obřady velikonoční vigílie se mší sv.

Boží hod velikonoční - jako v neděli

Pondělí velikonoční - 9 hod. a 18 hod. mše sv.